

Punkt z widokiem na ul. 17 Marca i Al. Rodła

Stojąc obecnie na Placu Wolności należy pamiętać, że plac, a raczej przed wojną ulica, to dawny Park Barłomieja Blume (obecnie Skwer Miast Partnerskich i Skwer Paderewskiego), gdzie do 1807 roku znajdowała się wieża, w której stracono burmistrza. Na pamiątkę tego ustawiono w 1910 roku kamień z inskrypcją.

W 1874 roku ukończono budynek Szkoły dla Dziewcząt – Luisenschule. Ostateczny kształt Szkoła Luizy uzyskała w latach 1905 – 1906, dzięki połączeniu części głównej budynku z salą ćwiczeń. Na pierwszym piętrze dobudowanego wówczas gmachu ulokowano okazałą aulę szkoły. Dzisiaj nosi ona imię Leopolda Cieplaka, pierwszego dyrektora Państwowego Gimnazjum i Liceum im. Henryka Sienkiewicza – szkoły, która rozpoczęła swoją pracę 04 września 1945 roku i była pierwszą polską szkołą średnią na terenie byłych Prus Wschodnich. W historii szkoły dzień 13 października 1945 roku zapisał się jako dzień pierwszego posiedzenia Rady Pedagogicznej koedukacyjnego Gimnazjum i Liceum. Dwustopniowa szkoła średnia – Państwowe Gimnazjum i Liceum im. Henryka Sienkiewicza – przekształcona została w roku 1948 w jednolitą 11-letnią szkołę. Wówczas też przyjęła nazwę Liceum Ogólnokształcącego im. Henryka Sienkiewicza. Modernizacja budynku szkoły, która polegała na likwidacji spadzistego dachu i dobudowaniu kolejnej kondygnacji miała miejsce w pierwszej połowie lat 70-tych XX wieku. Odnowienie natomiast i rozbudowa sali gimnastycznej szkoły miały miejsce w latach 1995 – 1996. Istotnymi dla jej funkcjonowania inwestycjami była zarówno modernizacja boiska szkolnego w roku 2008, jak i generalny remont auli szkoły w roku 2010.

Niestety dziś brak jakiegokolwiek śladu po dawnej synagodze, która istniała w miejscu przecięcia ul 17 Marca przez Al. Rodła. Synagoga wzniesiona w latach 1897-1898 w stylu mauretańskim, na kupionej parceli przy ulicy Szkolnej. Był to budynek na rzucie prostokąta, z masywniejszą częścią zachodnią, złożoną z trzech oktogonalnych wież, z których wyższa, środkowa, dominowała nad całością założenia. Budynek został otwarty 30 sierpnia 1898 roku, a spalony podczas „nocy kryształowej” w 1938 roku. Budowniczym synagogi był Carl Luebke. Malborska gimna żydowska istniała w latach 1813-1938.

Gmach Urzędu Pocztowego wzniesiono w latach 1891-1893, z ceglanym licem elewacji i neogotycką stylistyką. W holu głównym, naprzeciwko wejścia znajdowały się skrzynki pocztowe, a ponad nimi dwie polichromie. Jedna przedstawiała dyliżans pocztowy i napis „Niemiecka Poczta Rzeszy szybsza niż konie pocztowe Zakonu Krzyżackiego”. Natomiast na drugiej widniał kurier zakonny, obok którego napisano, że „Niemiecka Poczta Rzeszy jest pewniejsza niż posłańcy Zakonu Krzyżackiego”. W latach 20-tych w Malborku było 19 listonoszy, po trzech doręczycieli przekazów pieniężnych i paczek oraz jeden tzw. listonosz pośpieszny, roznoszący przesyłki ekspresowe. Zegar na wieży pocztowej wykonała w 1893 roku firma Weiss z Glorhau. Mechanizm zegara uzyskał napęd odważnikowy. Ciężarki wykonano ze stali i fosforobrazu. Odważnik odpowiedzialny za bicie waży 100 kg, a za chodzenie 150 kg. Linki odważników mają długość 15 metrów. Wahadło ma długość 1 metra i waży 15 kilogramów, a cały zegar 300 kilogramów.